

نایب قهرمانی ارتش سرخ در آسیا

نخستین حضور تیم پرسپولیس در فینال لیگ قهرمانان آسیا در نگاه اول یک حادثه ورزشی عادی است که البته با ناکامی نیز همراه بوده است، اما داستان رسیدن به این مقام تا سال ها به عنوان یکی از افتخارات هواداران این تیم در یادها خواهد ماند. ماجرا نه از ۲۶ بهمن ۹۶ و نخستین بازی سرخ پوشان با «نصف قرشی» که از ۳۱ شهریور همان سال و محرومیت از دو پنجره نقل و انتقالاتی شروع شد. بازگشت عجولانه مهدی طارمی از ترکیه و زیر پا گذاشتن قرارداد با «ریزه اسپور» و در ادامه عدم پرداخت خسارت به باشگاه ترک سبب شد تا حتی دخالت روسای جمهور ایران و ترکیه هم نظر فیفا را برنگرداند و برانکو تنها با ۱۳ بازیکن تا فینال برابر «کاشیما آنتلرز» پیش رود.

درخشش در جام جهانی، عدم دعوت کی روش از ستارگان پرسپولیس (حتی سید جلال حسینی به عنوان کاپیتان اول تیم ملی) و نگاه مطلق مرد پرتغالی به لژیونرها باعث شد تا پس از مهدی طارمی و در شرایط دشوار محرومیت، صادق محرمی، فرشاد احمدزاده، محسن مسلمان و وحید امیری به یک باره از تیم جدا شوند و دست های برانکو بسته تر از قبل شد. در میانه راه نیز انصاری و ماهینی نیز مصدوم شدند تا حذف السد قطر با درخشش خیره کننده بیرانوند برابر ژاوی در نیمه نهایی، فینالی زودرس برای هواداران در اول آبان ۹۷ باشد.

فینال اما داستانی دیگر داشت. گویی تمام انرژی ۱۳ بازیکن باقی مانده پرسپولیس در نیمه نهایی جا مانده بود و برابر کاشیما، سردرگم ترین بازی سال را ارائه کردند. شامگاه ۱۹ آبان و پس از تساوی صفر-صفر و به دلیل دریافت دوگل در بازی رفت، جام در حضور هواداران پرسپولیس به ژاپنی ها داده شد. اتفاقی که برای قدیمی ترها یادآور چنین شکستی در فینال جام برندگان جام آسیا در تهران برابر نیسان ژاپن در سال ۷۲ بود و البته فتح همان جام در سال قبل تر با پیروزی برابر المحرق بحرین.

ایران در جام جهانی

وقتی عادل فردوسی پور در لحظه قرعه کشی گروه B به هم گروهی اسپانیا و پرتغال در حضور فیگو می خندید، کسی تصور نمی کرد که تنها یک بی دقتی از سوی مهدی طارمی، ما را بالاتر از پرتغال قرار نداده و حریف اروگوئه در یک هشتم نهایی نکند. نخستین صعود پیاپی به جام جهانی این بار آسان تر از قبل و مقتدرانه بود و اگر بازی با سوریه نبود، ما بدون گل خورده راهی سرزمین پوتین می شدیم. معضل نبود دیدارهای تدارکاتی و چوب لای چرخ ایران گذاشتن از سوی کشورهای بزرگ، داستانی تکراری در سال های اخیر است و این بار هم با تدارکاتی ناقص، پای به آورده گاهی سخت گذاشتیم. بنا به سیستم آشنای کی روش، دفاع در برابر حریف کم نام تر در بازی نخست سبب شد تا در انتها با اشتباه مدافع مراکش، به دومین سه امتیاز تاریخ در جام جهانی برسیم. برای نسلی که با تساوی سال ۷۶ با استرالیا جشن خیابانی برپا کرده است، لایه انداختن امیری به پیکه آن قدر مقبول بود که باخت خفیف به اسپانیا دیده نشود. در گام آخر برابر روتالدو و دوستان، بیرانوند پنالتی گرفت و انصاری فرد پنالتی زد. اما نشد که ببریم و صعود کنیم. حاصل حضور پنجم در جام جهانی نخستین چهار امتیاز در یک دوره و تحسین جهانی برای تلاش ملی پوشان بود.

سهراب؛ جور کش وز نه برداری!

مانند سال قبل، امسال هم این سهراب مرادی بود که یک تنه بار تیم ناقص وزنه برداری را به دوش می کشید. هرچند این بار نه خبری از رکوردشکنی خودوی بود و نه تکرار قهرمانی. در مسابقات ۲۰۱۷، شانزده مدال طلا میان ۱۳ کشور تقسیم شده بود، ولی در مسابقات امسال که از ۱۰ تا ۱۹ آبان ماه برگزار شد، هفت طلای چین و سه طلای تایلند سبب شد تا حتی با تکرار دو طلای دوره قبل، جایگاهی بهتر از سومی نصب ما نشود. غیبت بهداد سلیمی، کیانوش رستمی و سعید علی حسینی ضربه ای نبود که بتوان آن را نادیده گرفت. اولی بازنشسته شده بود و دومی هم اعلام کرد آماده نیست تا با آسیب دیدگی سومین نفر، کاپیتان مرادی جور همه را بکشد.

ورزش

با حاشیه، بی حاشیه

۳۰ آکتیو

کی روش یک قصه ناتمام در باره مردی که می خواست شاه باشد

و زمینه ساز بهره مندی مضاعف ما از تجربیات وی شود، اما مصاحبه جنجالی در فردای حذف از جام جهانی خطاب به برانکو، خشم طیف غالب فوتبال ایران را علیه وی برانگیخت. مصاحبه هایی که در اوج رقابت های جام ملت های ۲۰۱۹ نیز ادامه یافته و سبب ساز کاهش تمرکز بازیکنان تیم ملی شد. سرانجام کار به جایی رسید که با وجود صعود به نیمه نهایی جام ملت ها پس از ۱۲ سال، انتقادها علیه او به بالاترین حد رسید و با حذف در نیمه نهایی پایان تلخ تری برای مرد پرتغالی رقم خورد. خدمات کی روش به فوتبال ما انکارناشدنی است، اما او هم مانند همه ما یک انسان بود. انسانی که از وجود یک رقیب احتمالی برای جایگزینی اش می ترسید. او می خواست مانند تمامی هشت سال حضورش در فوتبال ایران، همه کاره باشد و هیچ کس برابرش قد علم نکند. او شغلش را می خواست با تمامی شرایط خوب آن و از اینکه روزی برانکو به عنوان جانشینش معرفی شود شاکی بود. حتی اگر تمامی این تصورات در پس ذهن او ساخته شده بود و هیچ مبنای قابل اثباتی نداشت.

ایستادگی کرد. کنار گذاشتن بازیکنانی چون سیدمهدی رحمتی و هادی عقیلی کاری بود که می توانست تاوان بزرگی در پی داشته باشد، اما اعتماد به جوانان جایگزین، نشان داد که او به عکس بسیاری از مربیان داخلی، چشم انداز بزرگتری را هدف قرار داده است. شاید بتوان نقطه عطف حضور کی روش در فوتبال ما را جام جهانی ۲۰۱۸ دانست. جایی که او برای مادو رکورد به یادگار گذاشت: نخستین صعودی در پی و کسب چهار امتیاز در یک دوره جام جهانی. انداختن لرزه به اندام رونالدو و یارانش، می توانست سبب ساز افزایش بیشتر محبوبیت وی باشد.

ممکن برای آینده فوتبال ماست. مردی نامدار، با دیسیپلین و البته به شدت مغرور که می توانست کشتی توفان زده تیم ملی در پی حذف از جام ملت های آسیا ب را به ساحل آرامش برساند. صعود شیرین به جام جهانی ۲۰۱۴ و بازی قابل قبول برابر مسی و یارانش سبب افزایش چشمگیر محبوبیت وی نزد فوتبال دوستان شده بود تا جایی که حذف در اتمیک براب عراق در جام ملت های آسیای ۲۰۱۵ هم نتوانست از این محبوبیت روزافزون بکاهد.

کی روش مرد عمل بود و در برابر بازیکن سالاری به شدت

آفتاباید

شاید بتوان نقطه عطف حضور کی روش در فوتبال ما را جام جهانی ۲۰۱۸ دانست. جایی که او برای مادو رکورد به یادگار گذاشت: نخستین صعود پی در پی و کسب چهار امتیاز در یک دوره جام جهانی. انداختن لرزه به اندام رونالدو و یارانش، می توانست سبب ساز افزایش بیشتر محبوبیت وی و زمینه ساز بهره مندی مضاعف ما از تجربیات او شود، اما مصاحبه جنجالی در فردای حذف از جام جهانی خطاب به برانکو، خشم طیف غالب فوتبال ایران را علیه وی برانگیخت.

فوتبال

معمای برانکو

در سال ۹۷ اگر بتوان یک مربی را موفق به معنای واقعی کلمه دانست، او کسی جز پروفیسور ۶۵ ساله باشگاه سرخپوش پایتخت نیست.

برانکو که از ابتدای سال ۹۴ به پرسپولیس پیوست، هرگز سال چهارم حضورش در این تیم را فراموش نخواهد کرد. او توانست تیمی با بیشترین خروجی و ورودی صفر را نایب قهرمان آسیا کند. در این میان آنچه هرگز از وی شنیده نشد، «غرولند» های مرسوم در فوتبال ایران بود.

او به هر بازیکنی که درخواست رفتن داشت، اجازه خروج داد و با عده ای جوان گمنام، بزرگترین افتخار یک دهه اخیر فوتبال ایران را رقم زد. البته این همه ماجراهای سال ۹۷ برای برانکو نبود. دعوی او با کی روش (شاید هم کی روش با وی) بدل به داستان دنباله داری شد که دست آخر با خروج یکی از دو نفر، به پایانی ناتمام رسید. آنچه کی روش را نسبت به مرد کروات حساس کرد، احتمال جانشینی او بود و این احتمال تا انتهای سال ۹۷ و با رفتن مرد پرتغالی هنوز هم از میان نرفته است. معمای وزارت ورزش و مرد کروات به تازگی و با پاسخ او به این پرسش که برای تیم ملی با شما صحبت شده است یا نه، وارد پیچیدگی جدیدی شد: «کسی از آینده خبر ندارد!»

الیبال

لیگ ملت ها

با اتمام ۲۸ دوره موفق از لیگ جهانی، نخستین دوره لیگ ملت های والیبال از چهار خرداد تا ۱۷ تیرماه برگزار و در فینال آن که در لیل فرانسه برگزار شد، میزبان با نتیجه سه بر صفر، قهرمانی را به روس ها واگذار کرد. برزیل با نه و ایتالیا با هشت قهرمانی، موفق ترین تیم های تاریخ لیگ جهانی لقب گرفتند و در مسابقاتی که تاثیر بالایی در افزایش محبوبیت این رشته ورزشی در جهان داشت جاودانه شدند. در سبک جدید مسابقات، تیم ها دسته بندی نشده و به صورت دوره ای با هم بازی می کنند. تیم ملی ما به عنوان یکی از تیم های مهم این مسابقات از سال ۲۰۱۳، در ششمین حضور جهانی اش به چهار برد و هشت باخت رسید تا با قرارگیری در رتبه سیزدهم جدول رده بندی لیگ ملت ها، بخت حضور در دوره دوم این مسابقات را از آن خود کند. مسابقاتی که از ۱۰ خرداد تا ۲۳ تیرماه ۹۸ برگزار خواهد شد.

کشتی جهان

خاک کشتی

نتیجه گیری ضعیف کشتی ایران در چهاردهمین دوره مسابقات قهرمانی کشتی جهان که از ۲۸ مهر تا شش آبان در پایتخت مجارستان برگزار شد از نقاط تیره ورزش ما در سال ۹۷ بود. کشتی آزاد در این دوره با سه مدال برنز حسن یزدانی، علیرضا کریمی و پرویز هادی در حالی به کار خود پایان داد که در کشتی فرنگی فقط یک مدال برنز، آن هم به واسطه حاضر نشدن «آرتور الکسانیان» در دیدار رده بندی مقابل مهدی علیاری حاصل شد. کارشناسان کشتی، گارد باز کشتی گیران و عدم توجه به تکنیک های دفاعی را مهم ترین دلیل شکست ها می دانستند و پزشکان، معتقد به اختلال آب و کاهش توان جسمی و فکری کشتی گیران به دلیل وزن کم کردن زیاد بودند. به هر روی، انگشت اتهام شکست به سوی خادم رفت و او عطای ریاست فدراسیون و سر مربیگری تیم ملی را به لقایش بخشید و رفت.